

Promjene u koncentraciji metionin-enkefalina u plazmi tijekom liječenja interferentnim strujama i akupunkturom. — Primijenjena je terapija interferentnim strujama u 10 i akupunktura u 8 bolesnika s bolnim kroničnim vertebrogenim lumbalnim sindromom. Uz evaluaciju funkcionalnih testova, promjene mišićnog tonusa te intenziteta bola, određivana je razina metionin-enkefalina.

Intenzitet boli smanjen je u 90% bolesnika i 70% bolesnika povećala se razina metionin-enkefalina, u 70% bolesnika nastale su promjene mišićnog tonusa i poboljšanje funkcionalnog stanja u 50% bolesnika s kroničnim vertebrogenim sindromom lumbalne kralješnice koji su liječeni interferentnim strujama.

Prema vlastitim izjavama, intenzitet se boli smanjio u 75% bolesnika, razina metionin-enkefalina povećala se u 62,5% bolesnika, tonus je bio smanjen u 75% bolesnika, a funkcionalno stanje kralješnice poboljšalo se u 50% bolesnika koji su trenirani akupunkturom.

U obje grupe potreba za uzimanjem analgetika bila je smanjena u 60% bolesnika. (Fysiat. Věstn., 62 (6):313, 1984)

I. Jajić

Upotreba kvantitativne termografije u manualnoj terapiji (Ispolzovanie količestvenoj termografii v manualnoj terapii) — Manualna je terapija provedena u 53 žene s vertebrogenim sindromom koji se manifestira kao cervikobrahijalni sindrom. Klinički rezultati bili su potvrđeni termografijom segmenata C4—C8—T1. Na te tri razine mjeren je termografski indeks nakon manipulacije. Sniženje temperature registrirano je statistički značajno u 77% bolesnika ($P < 0.001$). Temperatura je ostala snižena kroz 30 minuta u prosjeku za 0,51°C u 68% bolesnica. Termografski se indeks, dakle, kroz to vrijeme znatno smanjio. Nakon toga, zbog reflektornog djelovanja manipulacije, kroz dva sata u ispitivanim regijama u polovice bolesnika došlo je do povećanja.

Termografija kao neinvazivna metoda omogućava objektivnu evaluaciju terapijskog postupka, što s praktične strane znači veliku vrijednost. (Đurinaova I., Voprosi kurortologii, fizioterapii i lečebnoj fizičeskoj kulturi, 1:35, 1985)

I. Jajić

Ograničena pokretljivost u bolesnika sa šećernom bolesti (Limited joint mobility in diabetes mellitus) — Ispitivana je pokretljivost odnosno prevalencija kontraktura u metakarpofalangelnim zglobovima, ručnim zglobovima, laktovima i nožnim zglobovima u 254 mlađe osobe s dijabetesom i u 100 zdravih osoba koje nisu pokazivale znakove šećerne bolesti. U svih je ispi-

tanika učinjena oftalmoskopija na prisutnost mikrovaskularne bolesti i pregled urina zbog proteinurije. Smanjenje pokretljivosti zglobova ustanovljeno je na svim ispitivanim zglobovima u dijabetičara kod kojih bolest traje duže od dvije godine. Kontraktura zglobova u osoba kod kojih je bolest počela u djetinjstvu bila je jače izražena negoli u dijabetičara kod kojih je bolest počela nakon puberteta. (Campbell R. R. i sur., Annals Rheum. Dis., 44:93, 1985)